

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησία τῆς Εφημερίδος ἐντὸς τῆς ἑπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς 36
Τιμὴ καταχώρησός διὰ τὰ δικασικὰ λεπ. 12 δι' ἑκάστην γραμμὴν

Ὡς περ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρι τοὺς εὐψυχότατους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσίτελει τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προστάται του τλήθεκ. « Ἀριστοτέλης.)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Εἰς τὸ προλαβόν φύλλον μας ἀνεφέραμεν διὰ τὴν 1 Ἰουλίου ε. ε. ἔγεινεν ἢ εἰς τὴν Βελγίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλίας συζήτησις τοῦ σχεδίου τοῦ νόμου, ἀφορῶντος τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον ἐπιτοῦ ὁποῖο δ συντάκτικῆς τῆς Νομοθετικῆς ἐκασταὶς παρατηρήσεις του. Πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἀναγνώστων μας, καταχωροῦμεν ἤδη τὴν μνησθεῖσαν συζήτησιν κατὰ λεπτομέρειαν.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπρότεινεν διὰ εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν ἐπρότεινε νὰ συζητηθῆ τὸ σχέδιον τοῦ νόμου, ἀφορῶντος τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον. Ἡ ἐναρξίς τοῦ λόγου ἀνήκει εἰς τὸν Κ. δε Βαλμύν.

Ὁ Κ. δε Β α λ μ ὺς ἐκθέτει διὰ δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ καταπολεμήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ νόμου, ἀναγνωρίζει διὰ εἶναι ἀναγκαῖος διὰ τὴν ἐκ-

πλήρωσιν τῆς κατ' ἐπίσημον τρόπον γενηθείσης ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας ὑποχρέωσος, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὸ σχέδιον τοῦτο ἢ ἐκθέσις τῶν προτεινομένων λόγων ἀναγγέλει ἐν σχεδίον ἐκκαθάρσεως τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει διὰ συνέπειαν τὴν καταδικὴν τῆς πολιτικῆς, ἣτις ἔλαβε χώραν ἀπὸ τὸ 1838. Τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτην, λέγει, διὰ θέλει νὰ καταπολεμήσῃ.

Ὁ τρόπος τῆς ἐκκαθάρσεως τὸν ὁποῖον ὁ ἐντιμος ῥήτωρ ἀποδοκιμάζει θέλει συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀνεξοφλεῖται ἢ μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος οἰκονομικὴ θέσις μετὰ τὸ μέσον μιᾶς ἀνιξεοφλήσεως μεταξὺ τοῦ μένοντος ὑπολοίπου ἐκ τῆς τρίτης σειρᾶς τοῦ δανείου καὶ τῆς ποσότητος χρεωστούμενης ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ ἐντιμος Κ. δε Βαλμὺς ἀποδοκιμάζει τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἐκκαθάρσεως διὰ τὸν λόγον διὰ καθίσταται ἐπιζήμιος εἰς τὴν Γαλλίαν, προσβαλομένης τῆς ἐπιβροῆς τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπιβροῆς τὴν ὁποῖαν συμφέρι νὰ διατηρῆ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῆς εἰς τῆς Ἀνατολῆν πολιτικῆς, τῆς ὁποῖας ἢ ἀπώλειαν θέλει αὐξήσῃ ἐπὶ τοσοῦ

τον ἐκείνην τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Ὁ Κ. Γλαῖς—Βιζυέν παρατηρεῖ διὰ τὰ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ τὸ 1833 νόμου διατρέξαντα ἀπέδειξαν φανερά τὴν ἀλήθειαν τῶν προφητειῶν ἐκφρασθειῶν ἀπὸ τῆς ἀντιπολιτευσῆς ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν ἐγγύτην τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου. Ὁ ἐντιμος ῥήτωρ συγχαίρει τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὁποῖαν ἐφόβηξε διαγωγὴν ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τὸν ἐνεργητικὸν τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον ἐτιγμάτισε τὴν σπατάλην, καὶ τὰς ὑπαρχούσας εἰς τὸ οἰκονομικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀταξίας. Ὁ ῥήτωρ ἐκθέτει διὰ, κατ' αὐτὸν, ὅλος ὁ κόσμος ἠπατήθη εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου, αἱ βουλαι, ἢ κυβερνήσεις καὶ αἱ ξέναι δυνάμεις, διὰ, κατὰ συνέπειαν, δὲν κατηγορεῖ κανένα ἄλλον μερικῶς ἀλλὰ, λέγει τελειῶν, ὅταν ἢ Γαλλία θέλῃ νὰ κάμῃ τιμὴν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποῖας ἀνέλαβε πρὸς τὴν συμφέρον ἑνὸς φιλικοῦ ἔθνους, τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὡς ζητήσῃ λοιπὸν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν νὰ καταρθώτῃ, διὰ

(Συνέχεια τοῦ λόγου τοῦ Κ. Γυμνασιάρχου)
(Ἴδε τὸ προλαβόν φύλλον)

Ἐθέτε θεσπίσει πρῶτον νόμον τοῦτον νόμον τῆς Θεῆς Σοφίας, τῆς φύσεως καὶ τοῦ Ἡσιδίου—ἔργον δὲ οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος—θέλετε θεσπίσει δεύτερον νόμον τοῦτον νόμον ἢ αὐτὸν τῆς Πανσόφου Προνοίας τῆς φύσεως καὶ τοῦ Πλάτωνος—τὰ ἐκτὸς πράττειν ἑκάστου ἢ μετὰ ἄλλας λέξεις—ἑκάστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐκεῖ καὶ μετέω—τούτων τῶν δύο ὑψηλῶν θεσμῶν ὡς θεοδιδάκτων νομοθετιμένων καὶ ἀνεξαίρετως ἐνεργουμένων, τότε ὁ υἱὸς τοῦ Καθηγητοῦ, ὁ τοῦ Δημάρχου, ὁ τοῦ Διοικητοῦ, ὁ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ τοῦ Συμβούλου, ὁ τοῦ πολυταλάντου πλουσίου, τότε δὲν θέλει πλέον ἀπαξίαι, ἀλλ' οὐδὲ ἢ δημόσιος ὑπόληψις θέλει πλέον νομίζειν ὄνειδος, τὸ νὰ γίνῃ τέκτων, ζωγράφος, μουσικὸς, γεωργός, ἀπλῶς βιομήχανος ὅ,τι ποτὲ ἢ φύσις τὸν ἔχει προκαλεσμένον: καθὼς ἀπὸ τῶρα ἢ δημόσιος ὑπόληψις δὲν ὑπολαμβάνει ὄνειδος τὸ ἀνάπαλι, ἐάν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως, τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ὁποιοῦδήποτε βιομηχανοῦ προαχθῆ Διδάσκαλος, Καθηγητής, Νομικός, Πολιτικός κτλ. ὅ,τι ποτὲ ἢ φύσις τὸν εἶχε προωρισμένον ταῦτων δὲ οὕτω γενικῶς καὶ κατὰ συνέπειαν γινόμενων, καὶ περαινομένων, τὴν θέλει προκύψειν ἐνταῦθα; τὸ μέγιστον τῶν ἐν ἄν

θρώποις καὶ ἀριττον καὶ κάλλιστον: τὸ ποῖον; Διδάκται ἐκ προορισμοῦ, Φιλόσοφοι, Φιλόσοφοι, Ἐπιστήμονες, Ἱατροὶ, Πολιτικοί, Νομικοί: Ἐνὶ λόγῳ, οἱ πάντες ἐκ προορισμοῦ ἐπὶ παντὸς ἐπιτηδεύματος καὶ ἐπαγγέλματος: τοῦτο δὲ τί θὰ εἴπῃ; θὰ εἴπῃ: ἄνθρωποι, ἑκάστος εἰς τὸ εἶδος του, θυμώσοιο, οἰκειομαθεῖς, αὐτεπιστήμονες, ἰκανώταται κατὰ τὴν θεωρίαν καὶ πράξιν, τελεσιουργῶταται: τί ἄλλο εἶναι θὰ εἴπῃ; θὰ εἴπῃ: ἄνθρωποι, ἑκάστος εἰς τὸ εἶδος του, θεοσεβῆς: εὐσυνειδήτοι, μετρίοφρονες, μετριοπαθεῖς, φιλόκοινοι, φιλόφρονες, κοσμοπολίται, ἀπλῶς εὐίεστοι καὶ τοῦ φυσικοῦ νόμου ὅσον ἐνδέχεται φύλακες: ὄχι ἀναρχοὶ ὄχι ἐθελοτρόποι, ὄχι αὐθιγατοί, ὄχι αἰσόμενοι εἰδέναι ἢ μὴ εἶδασιν ὄχι πλεονικταί, ὄχι αἰσθησίθιοι, ἔχει καπηλεύοντες τὰ κοινά, ὄχι δεσποτῶφρονες καὶ δουλοφρονες, ὄχι αὐτῶν ἐκαστοὶ προορώμενοι ἐς τὸ σῶμα καὶ ἐς τὸν ἴδιον οἶκον αὐξέειν ὄχι μετὰ τὸν ἄλλον τὴν προσωπίδα, ὄχι μετὰ τὸν ἄλλον τὴν Λουτήν καὶ Ἀλωπεκίην, ὄχι μετὰ τὸν ἄλλον τὸν ἐργαζομένον ἐμοῦ θνήσκοντος γαῖα μὴ χηθῶ πυρὶ ὄχι, ὄχι, ὄχι, καὶ ἰδοὺ ποῖος ἔσται ὁ προσδοκώμενος χροστὸς αἰὼν αἰὼν ἀπὸ τῶσούτων ἤδη αἰώνων ἀναμασσώμενος, καὶ μηδέποτε ὑπάρξας, μηδέ ὑπάρξων ποτὲ, αἰσῶσος ταῦτα δὲν προὑπάρξασιν. Τότε σῆς δὲν θέλε-

τε νομίζει πλέον ὡτὰν τοὺς ἐμπειριστάς πάντη ἐσφαλμένως, διὰ πᾶς τις ἀπλῶς δύναται νὰ διενύσῃ ἀνυσίμως ὅλας τὰς τάξεις τῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων καὶ Πανεπιστημίων διὰ πᾶς τις ἀπλῶς δύναται νὰ μορφωθῆ ὅ,τι ποτὲ θέλει αὐτὸς γὰρ τῆς ἐπιμελείας πάντα δούλα γίνονται ὅ,τι πᾶς ὁ διδάχθεις Φιλολογίαν δύναται νὰ γίνῃ καὶ Φιλόλογος κατ' ἐπιστήμην, εἴσων κατὰ θεωρίαν καὶ πράξιν, καὶ ὁ Φιλοσοφίαν Φιλόσοφος, καὶ ὁ Ἱατρικὴν Ἱατρός, καὶ ὁ Μαθηματικὴν Μαθηματικός, καὶ ὁ Φυσικὴν Φυσικός, καὶ ὁ Νομικὰ Νομικός, καὶ ὁ Πολιτικὰ Πολιτικός, κτλ.

Τότε σῆς δὲν θέλετε νομίζει πλέον ὡτὰν ἡμᾶς πάντη ἐσφαλμένως, διὰ πᾶς ὁ ἔχων διπλωμα τέχνης ἢ ἐπιστήμης ὁποιασδήποτε, εἶναι ἤδη καὶ πράκτωρ αὐτῆς καὶ διδάκτωρ κατ' ἐπιστήμην, ἢ δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὸν κειρὸν: εἴτε διδάσκαλος, εἴτε καθηγητής, εἴτε Ἱατρός, εἴτε Νομικός, εἴτε πολιτικός, εἴτε, εἴτε, εἴτε. Τότε σῆς θέλετε διχοτέλλει μικροσκοπικῶς τε καὶ τηλεσκοπικῶς τὴν αἰσθησιμάθειαν, μνημομάθειαν, ἀλλοτριμάθειαν, τὴν ἀνεπιστήμονα καὶ ἀπρόριστον μάθησιν: θέλετε τὴν διαστῆλαι μετὰ δόματα Ἄργου ἀπὸ τὴν θυμοσοφίαν, τὴν οἰκειομάθειαν, τὴν αὐτεπιστημοσύνην, τὴν κατὰ προορισμὸν μάθησιν, τὴν καὶ μόνην μάθησιν θεωρητικῶς τε καὶ

της μεσολαβήσεως του πρέσβειός μας, του φίλου του, ώστε ο Βασιλεύς ΟΘΩΝ, να συγκατατεθή να παραδεχθή τουλάχιστον τον χαλιών ενός συμβουλίου της Επικρατείας, εάν δέν τυλμά να προσδεύτη μέχρι της ουστάσεως των ανταγματικων θεσμοθεσιών.

Ο Κ. Σαίντ— Μίρκος του Γεραρδίνου, μέλος της επιτροπής, απεάνθη να αποδείξη την αξιολύπητον καύστασιν του οικονομικού της Ελλάδος, το οποίον δέν φίνεται ότι θέλει βελτιωθή εις πλέον κερών άκρη η' παρισάνει την Ελλάδα ως έν θάλασσον βου χάνεται όλον το άργύριον το οποίον αϊ ευρωπαϊκαί δυνάμεις θέλουσιν να ήρπουν εις αυτό. Κατά συνέπειαν, ο έντιμος ήθελε σταχαζείται ότι, αν και η εκκαθάρισις της οικονομικής καταστάσεως των δύο τόπων, με το μέσον του μένοντος λειψάνου εκ της 3ης σειράς δέν ήθελαν εϊσθαι δυνατό να προαξη την έντελή ισόρροπίαν (ήθελεν εϊσθαι χρεία περί πλέον 500, 000 φράγκων προς ζημίαν της Γαλλίας, χωρίς να λογαριάζονται οι ήδη πληρωμένοι τόκοι), ή εκκαθάρισις αυτη ήθελεν εϊσθαι αυχ ήττον έφετη, δια να δώση τέλος εις μίαν έγγύησιν ήτις δύναται να σύρη το ταμείον μας εις θεούς άορίστους.

Ο Κ. δε Βαλνύς. — Δέν στοχαζομαι να εϊναι ή κατάσταση της Ελλάδος τύσον δεινή, όσον ήδη παριστάνεται, αν βάλλω βάσιν εις τας παρατηρήσεις του ανθρώπου όστις επαχρυσνεί, εν όνόματι της γαλλικής κυβερνήσεως, εις το οικονομικόν της· διότι εις την τελευταίαν γραφήν του πράκτωρος αυτού, ήτις ένακατέθη εις τα αρχεία, εύρισκω την εξής φράσιν. « Η έξαχότης σας θέλεται εϊδει δια των ένδεικτικων αυτών ότι άρχισεν να γίνεται ήδη ή κατ' αυχίν κίνησις, και ότι αν αι πρόοδοι δέν εϊναι τόσοσιν ταχέαις όσον απαιτούν οι καταπήςσασιν ανάγκαι, μ' όλον τυύτο εκτελέσθησαν πολλαι πραγματικαι βελτιώσεις εις τον τόπον. Η κίνησις φαίνεται βραδεία, αλλά δέν έσταμάτισε. . . Ο μέσος όρος της κατ' έτος αύξήσεως των προσόδων της Έλληνικής κυβερνήσεως εϊναι έν έκτακτώριον δραχμίων περίπου. »

πρακτικώς διαστολήν, την όποιαν έλαμνε πρό το ασύτων αιώνων ο δαιμόνιος Πλάτων· τους μόν άλλοτρισμαθείς ονομάζων προσφύστατα α εμπόρευς τινάς ή καπήλους των άγωγίμων άφ' ών ψυχή τρέφεται· τους δέ θυμοσφους και οικειομαθείς ονομάζων τούτους μόνους δικαίως και επαξίως φρονίμους, σοφούς, επιστήμονας, ενάρητους ε,τι δήποτε αν επαγγέλωνται, είτε τέκτονες εϊναι, είτε ζωγραφοι, είτε γεωργοι, είτε φιλόσοφοι, είτε, είτε, είτε: ως ταυτην εν φρόνησις και άρετή, σοφία και άρετή, επιστήμη και άρετή· δικαιοσύνη την όποιαν έκαμε πολύ πρό του Πλάτωνος και ο Πίνδαρος, λίγων με την ύψηλήν του εκμίνην ή αξιωματικην γλώσσαν:

« . . . σοφός ο πολ-
λά ειδώς φρά,
Μαθευτες δέ, λάθροισι
Παγγλωσία, κόρακις ώς,
Ακραντα γλαρυμένον,
Διώς πρός όρνιχα θεϊον

Και πάλιν ο αυτός:

« τέχνηαι δι' έτέρων έτεραι·
χρή δι' εν ευθείαις όδοις
Στείχοντα μάρασθαι φρά »

Τότε σεις την επαγγελλόμενον τέχνην ή επιστή

Η αύξησις την όποιαν συμπεραίνει ο Κ. Λεμαίτρος, δια το 1843 έτος εϊναι 1,210,000 δραχμίων. Το έλλειμμα του 1842 ήτον 1,600,000 δραχμάς, και το υποθετόμενον έλλειμμα του 1843 δέν εϊναι πλέον εϊμή εν εκατομύριον.

Βλέπετε λοιπόν ότι ή χρωκοπία δέν εϊναι τόσοσιν, όσον λέγεται ταχέη και βεβαία, διότι υπάρχει διαφορά πολλά μικρά μεταξυ των έσόδων και έξόδων, και αύξησις διημεκής εις τα έσοδα της Έλληνικής κυβερνήσεως.

Ο Κ. Μωγούνης. — Όταν ή κυβερνησις μας επρότεινε, το 1833, να έγγυηθώμεν εν δάνειον προς όρελος της Ελλάδος, ή αντιπολίτευσις εξήγησε να μάθη αν ή έγγυήσις μας δέν διεκινδύνει το ταμείον ή αν ή Ελλάς θέλει εύρεθί ποτέ εις κατάστασιν να εκπληρώση τας υποχρεώσεις της· Ο ύπουργός απεκριθη δώσας τας πλέον χρηστας περί τούτου ελπίδας. Βλέπετε λοιπόν σήμερα εις εκ των δύο ή πατήθη, ή αντιπολίτευσις ή ο ύπουργός.

Δέν άντιτείνω εις την παραδοχήν του σχεδίου του νόμου, καθότι πρόκειται να εκπληρωθή μια υποχρέωσις· αλλά λέγω αν υπάρχει πράγμα θεόκλον, αναχρωριστέον άφ' όλας τας έχούσας σχέσιον με την Ελλάδα δυνάμεις, τούτο εϊναι ότι ή Κυβερνησις δέν φροντίζει παντελώς περί του οικονομικού της. Δυνάμεθα, αναμφιβολως, να παρεξωμεν την αναγκάιν εις κράτος φιλικόν βόθθειαν, αλλά δέν πρέπει να παρεξωμεν βουθειαν εις την σύλλουσιν του οικονομικού κλάδου. Πάν δε, τεκμαίρομαι πρότερον εις την Ελλάδα, απέδη, όχι προς όρελος του Έλληνικού κράτους, αλλά προς όρελος τινων εννομουμένων. Η Γαλλική κυβερνησις πρέπει με φαίνεται, να φανη αυστηροτέρα παρά πρότερον.

Ο Κ. Δουφώρος. — Το πολιτικόν ζήτημα του σχεδίου του νόμου, κατ' έμέ εϊναι τούτο: δια να χρηρηγήση δια πολλά έτη εις τους δανειστας της Ελλάδος το ποσόν των τόκων τα όποια τας έχρωστούντο, ή κυβερνησις συν-

μην όποιουδήποτε, εάν τώντι τυγχάνη ών κατά προορισμόν τεχνίτης ή επιστήμων, θέλετε τον διακρίνει από εν μόνον και μόνον γνώρισμα, ή γων από την όποιαν έχει και συνεργάζεται άρετην με τον φυσικόν νόμον σύμφωνον· τότε σεις επί παντός επιτηδεύματος και επαγγέλματος θέλετε παρατηρεί και εξετάζει φύσιν έμου και τέχνην, ή μάλλον, φύσιν ανεπτυγμένην εις τέχνην, φύσιν προημιμένην από το δυνάμει εις το ενεργεία, από το δυνάμει εις την θεωρίαν και πράξιν, συνοδευόμενα από την προσήκουσαν άρετην· άρετην λέγω την κατ' ά νόμον την φυσικόν: όχι άρετας ή αναφορικής ή αποφαιτικής ταύτας δη τας ψευδονόμους δια τας όποιας ο μάταιος κόσμος αποσημνώνει αυτός έαυτόν, δοξολογεί αυτός έαυτόν, θαυμάζει αυτός έαυτόν· Γιάννης κερνα Γιάννης πίνει· το της παροιμίας: άρετας ουδέν άλλο σχετικώς και κατ' ά φύσιν εύσας, εϊμή και κίς και κακοδαιμονίας, και μάρτυς τούτου ανεξελήκτος ή καθημερινή παντός και πάντοτε λυγρά πειρα.

Τότε σεις επομένως, τρισόλβιοι και επίζηλοι δέν θέλετε πάσχει πλέον όπερ πάσχομεν ήμεις σήμερα· όπερ πάσχει όλος εύτος ο φαντάζων και φαντασμένος μεγάλος Κόσμος· όπερ έπασχον και

κατετέθη να επραχωρήσθ το μέρος της τρίτης σειράς του δανείου.

Το 1836, ο Κ. Δοβξ του Βρόγλη διακόινωσεν εις την βουλήν ότι το μετρον το όποιον ελήφθη έως τότε από την Γαλλίαν, Άγγλίαν ή Ρωσσίαν ήτον κερών, ότι δια του μετρον του εξηνητλήτο κατ' όλίγον εις πληρωμας τόκων το κεφάλαιον το όποιον εφυλάττετο δια την Ελλάδα και το όποιον επρεπε να χρημημεύση εις τας καταπεηούσας ανάγκας της. Το 1838, ο Κ. Μαλέ, κατ' τον σεσχασμόν του Κ. δε Βουγλή, απεποιήθη την παραχώρησιν της τρίτης σειράς, και εξήγησεν από την βουλήν την άδειαν να πληρώση από τα κεφάλαια του ταμείου τους τόκους τους έποιοις ή σειρά του δανείου έχρωσθη εις τους δανειστας του. Αϊ βουλαί έσυγχώρησαν την ζητηθείσαν άδειαν. Ο έντιμος Κ. Κλαίς—Βιζιέν ειπε πρό όλίγου ότι όλος ο κόσμος ήτανήθη εις το ζήτημα τούτο, ή κυβερνησις, αι βουλαί και αι ξείναι δυνάμεις· αν θέλη να εξετασθ το ζήτημα βαθύτερον, θέλει εϊδει δυω πράγματα τα όποια αναπτύσσονται εις μίαν εκθεσιν του Κ. Δουβουξ. Το πρώτον εϊναι ότι δέν υπάρχει πραγματικη βαρύτης των πραγμάτων δια την γαλλικήν κυβερνησιν πληρώνουσαν με τα κερνά του ταμείου κεφάλαια, αντί να πληρώση με τα χρήματα της τρίτης σειράς του δανείου. Το δεύτερον πράγμα εϊναι ότι ήτον πολύ καλόν να απεποιήτο ή Γαλλική κυβερνησις τα μέσα του να παραχωρήση ή του να άρηγή την παραχώρησιν των χρημάτων της τρίτης σειράς δια να δύναται να έχη εις την Έλληνικήν κυβερνησιν ώφέλιμον έπιόρρη, είτε δια να καταστήρη την Ελλάδα εις βελτιωτέραν κατάστασιν, είτε άκόμη δια να άσφαλίση εις την γαλλικήν κυβερνησιν, δια τινος βελτιώσεως της οικονομικής καταστάσεως της Ελλάδος, την πληρωμήν των κεραλαίων τα όποια ή Γαλλική κυβερνησις ήθελε πληρώσει δι' αυτήν. Η παρεμπόδις αυτη των χρημάτων της τρίτης σειράς έδιδεν εις την Γαλλίαν επί της Ελλά-

αι Αθήναι εις τον καιρόν του Σωκράτους, και ειθε τότε μόνον να έπασχον!!!· πύθημα σχετίλων και δεινών! το όποιον ο θεοεικελος έκείνος άνθρ εκφράζει με διαδεδαίωσιν ένορκον, εμφαινουσιν στεγνότατον της έουτου πατριδος παλανισμόν. Άνθρωποι παντός επιτηδεύματος και επαγγέλματος! ο Σωκράτης λαλει, προσέχετε τι λαλει, και πόσον σωστά λαλει, ως μη ώρελει· Και νη τον κύνα, ω άνδρες Αθηναίοι, δει γάρ προς ήμας τάληθη λέγειν - ή μήν εγώ έπαθον τς τοιούτον· οι μόν μάλιστα εύδοκιμούστες, έδοξάν μοι όλίγου δειν του πλείους ενδεεις εϊναι ζητούντες κατ' τον Θεόν· άλλοι δέ δοκούστες φαυλότεροι, επιδέστεροι εϊναι άνδρες προς το φρονίμως έχειν· θέλετε ν' ακούσετε και την εξήγησιν τούτου, ακούσατέτην—δοι ξλέγει χαίρουσι την σημερον την μεγαλητέραν τιμήν και ύπόληψιν του κοινού δια εκκυσότητα και άρετην, είτε φιλόσοφοι, είτε επιστήμονες, είτε φιλόλογοι, είτε νομικοί, είτε πολιτικοί, είτε βιομήχανοι: τους τοιούτους εξεεάζων εγώ κατ' ά φυσικόν νόμον, τους εύρηκα όλους σχεδόν παραπολύ έλλειπεις και παραπολύ αναξίους της όποιας απολαύουσι τιμής και δοξης, ως έχοντας και ικανότητα μάλλον δοκούσαν και άρετην μάλλον ταρτυφικήν.

(ακολουθεί)

δος ενέργειαν πολὺ μεγαλύτεραν παρὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις αἰτινες, ἔδωκαν τὸ μέρος τῆς τρίτης σειρᾶς εἰς αὐτήν. Ἦδη δε ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποουργῶς εἶναι τῆς γνώμης νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὰ περι πλεον τὰ ὁποῖα ἐγένον ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, μὲ τὴν παραχώρησιν τοῦ μένοντος λειψάνου ἀπὸ τὴν τρίτην σειρᾶν, οὕτως ἀλλοίωσιν τὴν πολιτικὴν μας, τείνει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ χάσωμεν τὴν ἐπιβρόχην εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀνατολῆς, ἐπιβρόχην ἣ-εις μᾶς εἶναι τόσον ἀναγκαῖα τὴν σήμερον. Δια τὸν λόγον τοῦτον εἶμαι ἐναντίας μὲ τὴν κυβερν. γνώμης ὡς πρὸς τὸ ἀντικειμένον τοῦτο, διότι ἄλλως ἤθελον δώσει χωρὶς κανένα διαταγμὸν τὴν ψῆφον μου δι' ἓν σχέδιον νόμου τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο πρᾶγμα εἰμὴ ἢ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων μας.

Ὁ Κ. Γουίζωτος, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποουργῶν. - Σὰς θεοσιῶν οἱ δὲν ἐδουσαρεζήθησαν διὰ τὴν γεννηθεῖσαν φιλονικίαν, αὕτη μάλιστα παρέχει δυνάμιν εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι πλέον ἢ ἀληθές ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ δικίχσις δὲν ἐδείξε ὄλην τὴν ἐπαγρύπνησιν, οὐδὲ ὄλην τὴν ἐπιτηδιότητα τὴν ὁποῖαν ἐπρεπε νὰ ἔχη εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους πραγμάτων. Ὅλα ἡμῶν αἱ ἐνστάσεις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν διὰ τὴν παρακινήσασιν νὰ μεταρρυθμίσῃ ἢ ἰδίαν τὴν διοικήσιν τῆς δὲν ἀπέβησαν ἐντελῶς κατ' εὐχὴν. Σήμερον ἐν τοσούτῳ, καὶ διὰ τῶν ἐνστασεων ὄλων τῶν δυνάμεων, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παρεδέχθη τινὰς μεταρρυθμίσεις αἰτινες τῆς ἐπαρησιόθησαν. Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον μᾶς προσκαλεῖ σήμερον νὰ ἀποφασίσωμεν νὰ μὴ ἐπανεέλθῃ πλέον, ἀλλὰ μὴν ἀμφοβιάτε, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θέλει χρεωτεῖται εἰς τὸν ἐλευθέρου ἔλεγχον τὸν ὁποῖον διευθύνωμεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν ληρθεῖσαν παρὰ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐπ' αὐτῆς ἐνέργειαν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μερικὴν πίστωσιν τὴν ὁποῖαν ἡ Γαλλία ἔχει εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο εἶναι ζήτημα εἰδικὸν περὶ τοῦ ὁποῖου τὸ σχέδιον δὲν ἀναφέρει τίποτε, ὡς πρὸς τοῦτο ἡ βουλὴ δὲν ἔχει νὰ καταψηφίσῃ τίποτε. Εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν λόγων προτίθεται εἰς τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πιστώσεως αὐτῆς, ἢ ἀντεξόφλησις μετὰ τὸ μόνοντος λειψάνου ἐκ τῆς τρίτης σειρᾶς τοῦ δανείου καὶ ἐκείνου τὸ ὁποῖον μένει νὰ δίδεται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ πραγματικῶς τοῦτο καθίσταται ἐν ἐκ τῶν μέσων, οἰκείων νὰ κανονίσωσιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν δύο τόπων, καὶ ἐν μέσων ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ὑπάρχουν ἀποχρῶντες λόγοι ἄλλὰ τὸ μέσον τοῦτο δὲν ἐγένεον ὀριστικῶς παραδεκτὸν. Εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν λόγων δὲν ἀναφέρεται οὐδ' ὅτι τοῦτα εἶναι τὸ καλύτερον. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου ἀρχίσει νὰ γίνεται διαπραγματεύσις.

Δὲν δύναμαι νὰ εἶπω πῶς ἀποτέλεσμα δύναται νὰ ἔχη ἢ περὶ τοῦ ἀντικειμένου διαπραγματεύσις ἄλλ' ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ μὴν βεβαιῶ ἢ βουλὴ εἶναι ὅτι τὸ εὐμενές τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως αἰσθημα πρὸς τὴν Ἑλλάδα θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι οὕτως εὐκρινές, οὕτως δραστήριον παρὰ ποτὲ ἄλλοι θέλομεν ἐπαγρυπνεῖ οὕτως εὐκρινῶς, ὅ

ὅταν δραστήριος ὡστε νὰ μὴ ἀκολουθεῖν πλεον αἱ ἀπαιτήσεις τῆς διοικήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα. (εἰς τὴν ψηφοφορίαν, εἰς τὴν ψηφοφορίαν)

Ὁ Κ. Πρόεδρος. - Κατωθελλῶν ὑπ' ὄψιν τῆς βουλῆς τὰ ἄρθρα τοῦ σχεδίου.

Ἄρθρον πρῶτον. Ἀνοίγεται εἰς τὸν ὑποουργὸν τῆς οἰκονομίας πιστώσις ἐκ 527,341 φρ. ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ χρησιμεύσῃ, εἰς ἔλλειψιν τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς τριμηνίας ληγούσης τὴν 1ην Μαΐου 1833 τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτου τοῦ δανείου διαπραγματευθέντος τὴν 12 Ἰανουαρίου 1843, ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν αὐτήν, μέχρι τῆς συνδρομῆς τοῦ ἐγγυηθέντος ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς Γαλλίας, μεριδίου, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς 14 Ἰουνίου 1843 καὶ τῆς Βασιλικῆς διαταγῆς τῆς 9 Ἰουλίου ἀκολουθοῦ (παραδεχθὲν)

Ἄρ. 2. Αἱ γεννηθεῖσαι πληρωμαὶ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, θέλουσιν ἐνεργεῖν κατὰ τίτλον προκαταβολῆς διὰ τὴν ληρθῶσιν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Θέλει δίδεσθαι κατ' ἔτος εἰς τὰς βουλὰς εἰδικὸς λογαριασμὸς τῶν προκαταβολῶν αὐτῶν καὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀπόδοσιν αὐτῶν. (Παραδεχθὲν)

Ἄρ. 3. Ἡ κατακυρομένη ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον δαπάνη θέλει ληρθῆ ἀπὸ τοὺς πόρους τοῦ παραχωρηθέντος ἀπὸ τὸν τῆς οἰκονομίας νόμου τῆς 11 Ἰουνίου 1842, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χρήσεως τοῦ 1843 (παραδεχθὲν)

Ἡ Βουλὴ κάμνει ἐναρξιν τῆς ψηφοφορίας.

Οἱ ψηφισταὶ — 243
ἀπόλυτος πλειονοψηφία 118
ψῆφοι λευκοὶ — — 221
ψῆφοι μελανοὶ — — 13

Ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὸ σχέδιον.

Ἡ κατωτέρω προκήρυξις ἔν καὶ καταχωρηθεῖσα προλαβόντως, ἐκρίθη ἀναγκαστὸν νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ πάλιν διὰ τὰς ἐλλείψεις αἰτινες εἰς αὐτὴν ἐγένον καὶ αἰτινες ἀρβήθησαν κατὰ τυπογραφικὴν παραδρομὴν, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ζητούμεν συγγνώμην.

Κύριοι Ἑρμοπολίται καὶ Κύριοι Σύριοι!

Ἡ Δημαρχία τῆς Ἑρμοπόλεως διὰ τοῦ ὑπ' Ἄρ. 636 καὶ ἀπὸ τὴν 21 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐπιστήμου ἐγγράφου τῆς δυνάμει τῆς ὑπ' Ἄρ. 2238 τῆς ἡμετέρας Διοικήσεως, ἐδίωρισε τοὺς ὑποχρεωμένους, ἐπιτροπὴν, διὰ τὴν παρακινήσασιν τοὺς φιλοκάλους συμπολίτας μᾶς εἰς ἐκούσιν συνδρομὴν πρὸς καλλωπισμὸν καὶ ἐπιπέδωσιν διαφόρων τῆς πόλεως μᾶς ὁδῶν. Ἀνοίγεται ὅθεν ἐτήσιος καὶ μὴ ἐλευθέρου καὶ ἀπαρτιδίστου προαίρεσιν χρηματικῆ συνδρομῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς Ἑρμοπόλεως καὶ τῆς ἀνω πόλεως Σύρου πρὸς μεταρρυθμίσειν καὶ ἐπιπέδωσιν, πρῶτον τῆς πρὸς τὸ Λομοκαθαρητήριον ἀγούσης ὁδοῦ, ἐργασίαι ἀμφοτέραι, δι' ὅθ' θέλει ἐυκολυνθῆ καὶ κατασταθῆ λίαν εὐάρετος ἢ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων μεταβίβασις ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸ Λομοκαθαρητήριον καὶ τ' ἀνάγκην δευτέρου πρὸς μεταρρυθμίσειν ἐπίσης καὶ ἐπιπέδωσιν τῆς πρὸς τὴν ἀνω πόλιν τῆς Σύρου ἀγούσης ὁδοῦ, δι' ὅν οὐ μετρὸν θέλει ἐυκολυνθῆ ἢ συγκεκοινῆ

μεταξὺ τῶν κατοίκων ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν πόλεων, καὶ τρίτον πρὸς τελευτοποίησιν τῆς πρὸς τὴν Ἑρμοπολίαν ἀγούσης ὁδοῦ, καὶ πρὸς ἐκτασιν καὶ καλλωπισμὸν τῆς αὐτοῦ πλατείας, ἣτις κατεστή τὸ μόνον μέρος, ὅπου εἰ τῆς Ἑρμοπόλεως κατόικοι συφθέουσι τὸ ἐνέπερος πρὸς περιπατῶν καὶ ἀθῶν διασκεδάσειν, καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν καὶ κατασκευὴν ὄλων τῶν ἀγούσων ὁδῶν εἰς τὰς διαφόρους τῆς νήσου ἐσχάτας, ὡς τῆς Δελαγραπίας, Χρούσων, Ἐπισκοπίου Γαλιάντων, καὶ λοιπῶν ἐλαχίστος δὲ ὅρος τῆς συνδρομῆς ταύτης ἐπροσδιορίσθη δραχμὴ μία κατὰ μῆνα, ἢ ἐνὸς ἡμερομηνίου ἐργασίαι δι' ἐκείνους ὅστινες ἤθελον εὐχαριστηθῶν νὰ καταδόλλωσι τὴν ἰδίαν ἐργασίαν των, ἐκτὸς τοῦ ὅτι περιπλέον ἢ ἐλευθεριότης ἐνὸς ἐκάστου τῶν κατοίκων τῆς Ἑρμοπόλεως καὶ τῆς Σύρου ἤθελε τοὺς παρακινήσει νὰ συνεισφέρουσι, πληρωτέας κατὰ μῆνα τῆς συνδρομῆς.

Γνωρίζετε ἀποχρόντως, Κύριοι, ὅτι ὁ Καλλωπισμὸς τῶν πόλεων, καὶ ἡ εὐρυθμία καὶ καθαριότης τῶν ὁδῶν των, εἶναι τρανὸν δείγμα τῆς φιλοκαλίας καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ τῶν κατοίκων των, καὶ προσεῖτι τείνουσι εἰς τὸ νὰ ἐυκολύνωσι καὶ νὰ κατασταθῶσιν ὀλίγον ἐπίπονον καὶ δαπανηρὸν τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὸ ἄλλο, καὶ εὐάρεστον τὴν διαμονὴν. Τὰ πρόσφατα ἀποτελέσματα τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ τῆς ἐπιπέδωσος τῆς πρὸς τὴν Ἑρμοπολίαν ἀγούσης ὁδοῦ τῆς ἐσχάτως ἐνεργηθείσης, καθόσον τὰ μέσα μᾶς ἐπέτρεπον, εἶναι ἀρκετὰ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων μας. Προσκαλεῖσθε ὅθεν νὰ δεῖξητε καὶ εἰς τὴν περὶ στασιν ταύτην τὸ κινδὸν ὅπως εἰς πᾶσαν ἄλλην αἰσθημα φιλοκαλίας καὶ ἐξευγενισμοῦ, συνεισφέροντες μὲ τὴν συνήθη ἐλευθεριότητά σας εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦτου ἐργου, καὶ ἔστε βεβαίον ὅτι τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα θέλετε συνεισφέρει, θέλουσιν διαχειρισθῆ μετὰ τῆς δεούσης ἀκριθείας καὶ δαπανηρῆ εἰς τοῦτο, καθόσον ἐνεστον οἰκονομικῶς ἔρον.

Ἐρῶσθε

Ἐν Ἑρμοπόλει τὴν 6 Ἰουλίου 1843

Ἡ Ἐπιτροπὴ

- » Ν. Π. Πάλλης
- » Ἰω. Δ. Μιχαήλ
- » Ν. Α. Νάζος
- » Ἰωσήφ Ἡσαΐας
- » Ἰω. Β. Ἀπαλῶρης
- » Νικόλαος Ἐλευθερίου
- » Κωστῆς Δημητρίου
- » Ἐμ. Ψόχας
- » Ἰω. Ξανθάκης

— Ἐσχάτως ἦτοι τὴν 1/13 Ἰουλίου ἐτελέσθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆς ἀνω πόλεως Σύρου μνημόσυνον λαμπρὸν ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης τοῦ προ ἐνὸς ἔτους ἀποδωθέντος τοῦ Δουκὸς τῆς Ἀρβητίας, υἱοῦ τοῦ Φιλίππου Βασιλέως τῶν Γάλλων. Ἡ τελετὴ ἐγένετο μὲ ὄλην τὴν ἀνήκουσταν ἀξιοπρέπειαν. εἰς ἣν παρεβῆ ὁ τε Διοικητῆς, Μείραρχος, καὶ ὁ πρόξενος τῶν Γάλλων Κ. Ροζιῶ.

— Το ἐπιμελητήριόν μας, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἀνεφέρθη παριστάμενον εἰς τὴν Γραμματεῖαν τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως μᾶς τακτικῆς ἀτμοπλοίας πρὸς ὄρατος τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Σύρου, Βόλου, Θεσσαλονίκης, Μετηλίνης κτλ. Ἡ Γραμματεῖα ἀπήντησεν, ὡς λέγεται, ὅτι ἀναγνωρίζει μὲν τὰ ἐκ τῆς ἀτμοπλοίας

ας δρελος αυτό, άλλ' ότι έλλειπόντων των μέσων ανετέθη τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀτμοπλοίας τοῦ Λοῦδ, ἣτις καὶ ἀπήντησεν ὅτι ἀδυνατεῖ ἐν τῷ παρόντι νὰ συνεργήσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν· ἐλπίζει ὅμως ὅτι δύναται νὰ τὸ κατορθώσῃ εἰς τὸ μέλλον. Ἐν τούτοις προτίθεται ὅτι ἡ Γραμματεία ἐπὶ τέλους θέλει καταβάλῃ τὴν ἀνήκουσάν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου προσπαθεῖν.

— Χαῖρος περιερχόμενος τὰς οἰκίας εἰσέβη εἰς ξένου τινὸς ἀπόπατον ἀνοικτὸν, ὅπου ἔφονεῖτο ζῆτιται ἂν ὁ φονεὺς αὐτὸν κλητὴρ ἢ ὁ χοῖρος εἶναι ἐνοχος, διότι οἱ ὑπερασπισταὶ τοῦ χοῖρου λέγουσι ὅτι οὗτος δὲν εὗρεθῆ εἰς τὸν δρόμον. Νέ τοιαῦτα ζήτήματα καὶ μὲ τοιαῦτα χοιροσοφίσματα θέλομεν δυνηθῆ ποτε νὰ καταπολεμήσωμεν τοὺς χοῖρους!

— Μὲ τὸ Αὐστριακὸν ἀτμόπλοον ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Κ. Ι. Κοκκόνης διὰ νὰ καταδικάσῃ, ὡς πληροφορούμεθα, τὸν Πέτρον Μέμον Βιβλιοπώλην ἐπὶ τῇ εἰς Σμύρνην ἀνευ ἀδείας ἡμετατυπώσει βιβλίων ἐκδοθέντων εἰς Ἀθήνας περὶ τοῦ ἰδίου Κ. Κοκκόνη, τὰ ὅποια ἐπλήθησαν ἐνταῦθα παρὰ τοῦ ἀνωτέρου Βιβλιοπώλου. Χθὲς ἔγεινεν ἡ δίκη, καὶ ὁ Π. Μέμος καταδικάσθη εἰς 200 Δραχμῶν πρόστιμον καὶ 100. ἔξοδα.

— Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἄρεως δὲν ἔλειψαν τὰ φανώσα ἐυθὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα Θεμιστοκλεῖς, Λεωνίδαί, Ἐπαμεινώνδαί, Μιλτιάδαί. Ἀμφιβάλλεται ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Μουσῶν δὲν θέλουσιν ἀναφανῆ παῖδες Ἑλλήνων ἐσάμιλλοι τῶν παλαιῶν Μουσῆγετῶν, Πλατῶνων καὶ Σωκρατῶν! Εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπῆρξε ποτὲ μαθητὴς ὅστις στερούμενος τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων ἐξήντηλ ὕδωρ ἀπὸ τὰ φρέατα τὴν νύκτα εἰς τοὺς κήπους ἐξ οὗ καὶ ἐπληρώνετο, καὶ μὲ τὴν μικρὰν ταύτην ἐξοικονόμησιν τῆς νυκτὸς καθίστατο ἰκανὸς νὰ ἐξακολουθῇ ὁ πτωχὸς μαθητὴς αὐτὸς τὰς σπουδὰς του, καὶ νὰ γένη μέγας σοφὸς ἔπειτα, οὗτος εἶναι ὁ Κλεάνθης ὁ καὶ Φρεάντης ἔπειτα μαθητὴς ἀπὸ τοῦ συγχρόνου του. Μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα μαθητῶν μαρτυρεῖται εἰς ἀπὸ τὰ περιγῶρα τῆς Λαρίσης ὅστις στερούμενος τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, μεταφέρει ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα λεγομένην πηγὴν δύο σταμνῶν ὕδωρ κατὰ τὰς ὥρας τῆς πρῆρας, καὶ μὲ τὰ 40 λεπτὰ, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνει, ἐξακολουθεῖ τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον πρὸ ἐνὸς ἢ δύο ἔτους, καὶ προσδέει θαυμασίως: ὀνομάζεται δὲ Δημ. Γιουργούλας.

— Προχθὲς ἡ Ἀστυνομία μας συνέλαβε ἕνα κλέπτην φεύγοντα μὲ ἐν πλοῖον διὰ τὴν Χίον. Ἡ κλοπὴ ἔγεινεν καθ' ἣν ὥραν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον ἐκ τοῦ λιμένος· ἐφωράθη δὲ μετὰ τρεῖς ὥρας ἔπειτα τὴν νύκτα. Ὁ ἀρχικλητὴρ τῆς Ἀστυνομίας Κ. Παρασκευᾶς Δημητρίου κινήσας εὐθὺς μὲ μίαν λέμβον, μόλις ἤδυνήθη νὰ περάσῃ τὴν Μύκωνον καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ κατὰ τὴν αὐγὴν μικροθεν τὸ ἀναχωρήσαν πλοῖον, τὸ ὅποιον ὀλονέν τὸ προσήγγισεν, ἀλλὰ πνεύσαντος σφοδροῦ ἀνέμου ἐστάθη ἀδύνατος πλέον ἢ περαιτέρω προχωρήσῃ τῆς λέμβου, ὅθεν ἔβη ἀναγκάσθη νὰ προσορμήσῃ εἰς τὸ ἀκρωτ. Αἰόλου (Τρικινιά), ἀλλὰ, φαίνεται, μὴ δυνάμενον οὐδὲ τὸ πλοῖον νὰ προχωρήσῃ περισσύτερον, ἐμποδίσθη καὶ αὐτὸ καὶ ἐπέστρεψε διὰ νὰ

προσορμήσῃ ὅπου (καὶ ἡ λέμβος, ἅμα ἔρριψε τὴν ἀγκυρὰν του, εἰσεπήδησαν εἰς αὐτὸ οἱ κλητῆρες καὶ συνέλαβον τὸν κλέπτην· οὗτος ἦτον τοῦρκος ἀγθοφόρος, συκατοικῶν μὲ ἕνα ἄλλον ἀγθοφόρον ἀρμένον πρὸ καιροῦ, τοῦ ὁποῖου τὰ χρήματα καὶ ἐνδύματα ἐκλεψε, ἡ ποσότης τῶν κλαπέντων χρημάτων μόλις ἀναβαίνει εἰς 200 δραχ.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Πρωτεύσεως ὁ Κ. Κωλέττης φάνει κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μετ' αὐτὸν καὶ ὁ Κ. Τρικρούρης.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α .

Περὶ τῆς ἐποικίσεως Σλαβικῶν τινῶν φυλῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

ὑπό Κ. Παπαρρηγοπούλου.

Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως Κορίνθου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μέχρι τοῦ 1821 ἔτους, ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, ἂν καὶ πολυώδυνος καὶ ἀφανής, εἶναι οὐχ ἥτιον ἀξία πολλῆς μελέτης. Ἐντὸς τῆς μικρᾶς ταύτης περιόδου, τὸ ἔθνος ἀποβλῶν κατ' ὀλίγον τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον, προσέλαβε νέαν θρησκείαν, ἐτροποποίησε τὴν γλῶσσάν του καὶ ἀνεκαίνισεν ὅλα ἐν γένει τὰ θεμέλια τῆς ὑπάρξεώς τε. Ἐνῶ δὲ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ ἀλλεπαλλήλων κατακτήσεις καὶ ἐπιδρομὰς, ἐπορίσθη, κατὰ νόμον ἀνώτερον καὶ ἀνεξερεύνητον τῆς Θεῆς Προνοίας, ἔξ ἀπὸ αὐτὰ τὰ δυστυχήματά του νέα σοφία ὕλητικῆς καὶ ἠθικῆς ἰσχύος καὶ ἠδυνήθη ν' ἀνατελεῖ εὐθὺς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου ζῆτοῦν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐνότητά του. Το θέμα πρέπει βεβαίως νὰ ἐλεύσῃ τὴν προσοχήν μας.

Ἀλλὰ παρακινῶσιν ἡμᾶς εἰς τὴν σπουδὴν του καὶ ἄλλα αἰτία· ἐσάχατος διεδόθησαν περὶ τῆς ἐποχῆς ταύτης τῆς ἱστορίας μας μεγάλαί ἀπάται. Νεώτεροί τινες ἰσχυρίσθησαν, ὡς γνωστὸν, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν μεγάλων τρικυμιῶν τοῦ μεσαιῶνος ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐναυάγησεν αὐτανδρὸς καὶ ὅτι τὸ ἔθνος τὸ σήμερον φέρων τὸ περιχλεῖς τοῦτου ὄνομα εἶναι γένος νόθον, ὄχλος βαρβάρων συρφευστάντων ἐνταῦθα ἀπὸ βορρᾶ καὶ δύσεως καὶ μεσημερικῆς καὶ ἀνατολῆς. Ὁ λαὸς ὁ δεκαετίαν ἀθλήσας ὡς Ἑλλήνων ἀπόγονος καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὡς τοιοῦτος ἀπὸ τὸν κόσμον ὀλοκλήρον, δύναται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς παραδοξολόγους ἐκείνους ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικότης ὁμοιάζει τὸν ἥλιον, τυφλὸς ὅστις δὲν τὴν βλέπει. Ἡ δ' ἐπιστήμη ἔχει ἄλλα καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσῃ. Αὕτη ἀντιτάσσει εἰς τὴν ἐπιπόλαιον τῆς ἱστορικῆς σπουδῆς, τὴν ἐπιμελῆ αὐτῆς μελέτην, εἰς τὴν παρεξήγησιν τῶν κειμένων, τὴν ὀρθὴν αὐτῶν ἐρμηνείαν, εἰς τὴν κακὴν πίστιν καὶ τὴν ἀπάτην, τὰ ἀκράταμάχιστα γεγονότα.

Διὰ νὰ συντελέσω μικρὸν εἰς τὸν πολλαχῶς ἀξιόλογον τοῦτον ἀγῶνα, ἐκδίδω ἤδη τὸ προκείμενον περὶ τῆς ἐποικίσεως Σλαβικῶν τινῶν φυλῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον πῶνημα. Ἱστορικὰ ἔξ γεωγραφικῶν μνημείων καθιστῶσιν ἀναμφισβήτητον ὅτι ἤλθον ποτε Σλάβοι εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἀναμφίλεκτα ὅμως μαρτυρεῖται βεβαίως ἐπίσης ὅτι δὲν ἤλθον ὡς κατακτη-

ται, οὔτε κατέστρεψαν τὴν χώραν, οὔτε ἐξώλωθρευσαν τοὺς ἀρχαίους αὐτῆς κατοίκους ὡς τινες ἰσχυρίσθησαν. Ἐπὶ κρητὰν εἰρημικῶς καὶ ἐζήτησαν μὲν πολλάκις ν' ἀποστατήσωσιν, ἀλλ' ἐδαμάσθησαν ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ δεχθέντες τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσάν της ἐσυγχανεύθησαν ἐντὸς αὐτῆς, καθὼς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ τὰ σώζοντα μὲν περὶ τὰς ἐκβολὰς τὸ χρῶμα αὐτῶν καὶ τὴν ποιότητα, ἀλλ' ἀφανίζόμενα μικρὸν ἔπειτα ἐντὸς τοῦ ἀχανοῦς ὕδατος τῆς θαλάσσης.

Τὸ ἔργον μου διαιρεῖται εἰς τρεῖς βιβλία, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ἐξετάζει πότε καὶ πῶς ἐγένετο ἡ ἐποικίσις· τὸ δεύτερον, εἰς πόσας σχέσεις οἱ ἔποικοι διετέλεσαν μετὰ τῶν κατοίκων καὶ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων· τὸ τρίτον, πῶς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν διεσώθησαν ἄχρι τοῦδε.

Ἡ λύσις τῶν ζητημάτων τούτων ἦτο δυσχερὴς, διότι τὰ περὶ αὐτῶν ἱστορικὰ μνημεία ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἶναι ἐλλειπή, ἐνίοτε ἀντιφάκτουσι, πολλάκις παρεξηγήθησαν. Δὲν φωνάζομαι ὅτι ἐνίκησα ὅλας τὰς δυσκολίας· ἐλπίζω ὅμως ὅτι ὁ ἀναγνώστης δὲν θέλει εἰπεῖ περὶ ἐμοῦ τὸ τοῦ Θουκυδίδου· « Οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας καὶ ἐπὶ τὰ ἔτοιμα μᾶλλον τρέπονται. »

Ἡ ὅλη συγγραφή θέλει ἀποτελέσει ἕνα τόμου εἰς ὄχθρον τετρακοσίων τοῦλάχιστον σελίδων. Τὸ πρῶτον βιβλίον, τὸ καὶ συντομώτερον, συγκείμενον ἐξ ἑκατὸν περίπου σελίδων, τυπωθὲν ἤδη ἐκδίδεται καὶ τιμᾶται δραχ. 2 1/2. Ἐάν τὸ κοινὸν ἐπιδοκιμάσῃ καὶ ἐμφυχώσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔργου, θέλω σπεύσει νὰ τὸ συμπληρώσω δημοσιεύων καὶ τὰ δύο ἄλλα βιβλία.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1843.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς προηγουμένης ἀγγελίας πληροφορεῖται ἕκαστος, ὅτι τὸ πῶνημα τοῦ κυρίου Κ. Παπαρρηγοπούλου, ἡ ἐκδοσις τοῦ ὁποῖου ἀναγγέλεται, εἶναι ἀρκετὰ σπουδαία, διότι τείνει εἰς τὸ ν' ἀποδείξῃ παραδοξολογίας τοὺς ἰσχυρισμοὺς τινῶν, ἀξιούντων ὅτι τὸ νῦν Ἑλληνικὸν ἔθνος κατάγεται ἀπὸ Σλάβου. Ὡς τοιοῦτον λοιπὸν τὸ συσταίνομεν εἰς τὸ Παλλήνιον, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς φιλογενεῖς συμπαλίτας μας, προτρέποντες αὐτοὺς νὰ συνδράμωσι μὲ τὸ σύνθημα τῆς φιλοκαλίας τῶν αἰσθημάτων, εἰς τὴν διὰ τοῦ τύπου ἐκδοσιν αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιεῖμεν πρὸς γνώσιν παντὸς ἔχοντος κατὰ τὸν νόμον δικαίωμα προτιμήσεως ὅτι ἠγοράσαμεν παρὰ τοῦ Μιχαὴλ Λολοῦδη ἕν κτήμα κείμενον εἰς τὸ χωρὶον Κογχύλου τοῦ Δήμου Κορθίου τῆς Ἀδριου ἠνομαζόμενον Τράπεζα διὰ δραχμῶν τίσσaras χιλιάδας καὶ τριακοσίας· τὸ περὶ τούτου συνταχθέν πολυτήριον ἔγγραφον εἶναι τάχθι ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου τοῦ Εἰρηνοδίκου Κορθίου Κυρίου Δημητρίου Γιαννούλη, προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἔχοντες δικαίωμα προτιμήσεως νὰ μᾶς πληρώσουν τὸ τίμημα τοῦ κτήματος τούτου μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων καὶ τοῦτο ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης Εἰδοποιήσεως εἰς τὴν ἐν Σύρῳ Ἐφημερίδα.

Ἐν Κορθίῳ τῇ 8 Ἰουνίου 1843. Νικόλαος Ἰω. Μπασταρδῆς Δημήτριος Μπασταρδῆς